॥२७॥ किंचसंतुष्टायथालाभेन तावन्मात्रभोगेऽप्यलोलुपा दक्षाअनलसा प्रियासत्याचवाग्यस्याः सर्वत्रापिअप्रमत्ताअवहिता अपतितंमहापातकशून्यं यथाहयाज्ञवल्क्यःआशुद्धेःसंप्रतीक्ष्योहिमहापातकदूषितइति ॥२८॥ तत्परासतीभजेतश्रीर्हरिमिवहर्यात्मनापत्यासह ॥ २९॥ प्रतिलोमजानुलोमजानांवृत्तिमाहवृत्तिरिति तत्तत्कुलकृताकुलपरंपराप्राप्ता परंपराप्राप्तमपिचौर्यंहिंसादिकंचप्रतिषेधति अचौराणामपापानांचेति तत्तत्प्रदर्शनार्थंकांश्चित्प्रतिलोमजविशेषानाह अंत्यजेति रजकश्चर्मकारश्चनटोबुरुडएवच कैवर्त्तमेदभिल्लाश्चसप्तैतेचांत्यजाःस्मृताः अंतेऽवसायिनस्तुचांडालपुल्कसमातंगादयः तेषांपरंपराप्राप्तैववस्त्रनिर्णेजनादिवृत्तिरित्यर्थः॥३०॥ श्रेष्ठादपिपरधर्मान्नीचोऽपिस्वधर्मएवश्रेयानित्याह प्रायइति

कामैरुच्चावचैःसाध्वीप्रश्रयेणदमेनच ॥ वाक्यैःसत्यैःप्रियैःप्रेम्णाकालेकालेभजेत्पतिम् ॥ २७॥ संतुष्टाऽलोलुपादक्षाधर्मज्ञाप्रियसत्यवाक्॥ अप्रमत्ताशुचिःस्निग्धापतिंत्वपतितंभजेत् ॥२८॥ यापतिंहरिभावेनभजेच्छ्रीरिवतत्परा॥ हर्यात्मनाहरेर्लोकेपत्याश्रीरिवमोदते ॥ २९॥ वृत्तिःसंकरजातीनांतत्तत्कुलकृताभवेत्॥ अचौराणामपापानामंत्यजांतेऽवसायिनाम् ॥ ३०॥ प्रायःस्वभावविहितोनृणांधर्मोयुगेयुगे॥ वेददृग्भिःस्मृतोराजन्प्रेत्यचेहचशर्मकृत्॥ ३१॥ वृत्त्यास्वभावकृतयावर्तमानःस्वकर्मकृत्॥ हित्वास्वभावजंकर्मशनैर्निर्गुणतामियात् ॥ ३२॥ उप्यमानंबहुक्षेत्रंस्वयंनिर्वीर्यतामियात् ॥ नकल्पतेपुनःसूत्याउप्तंबीजंचनश्यति॥ ३३॥

स्वभावेनसत्वादिप्रकृत्याविहितोधर्मः शर्मकृत् सुखहेतुःस्मृतः कैःवेदेएवदृक्चक्षुर्येषांतैः भगवताचोक्तम् श्रेयान्स्वधर्मोविगुणःपरधर्मात्स्वनुष्ठितादिति ॥ ३१ ॥ ननुस्वाभाविकस्यकर्मणोबंधहेतुत्वात्कथंसुखहेतुत्वंतत्राह वृत्त्येति ॥ ३२ ॥ ननुकाम्यानिकर्माणिकुर्वतस्तत्फलभोगपरस्यकथंनैर्गुण्यंस्यात् तदुक्तंप्रह्लादेन औपस्थ्यजैह्व्यंबहुमन्यमानःकथंविरज्येतदुरंतमोहइत्यादि तत्राधिकारिभेदेनव्यवस्थांसदृष्टांतामाह उप्यमानमितिद्वाभ्याम् पुनःसूत्यैसस्यप्रसवाय ॥ ३३ ॥